

Odelsjorden. Da der i Henhold til §§ 4 og 12 i Trøloven af 13. April 1894 skal tilsvares Brugere af Kongsjorden og den beneficerede Jord Erstatning ved Salg af denne, kan den bestaaende Ordning medføre, at der maa ydes Odelsejerne Erstatning i Tilfælde af Afstaaelse, selv om de maatte være villige til at afstaa Jorden uden Vederlag, idet Erstatningen til Brugere ellers ikke kan beregnes. — Kun naar alle i Anlægget interesserede Ejere og Brugere er enige om at frafalde Erstatning, vil Jorden kunne afgives uden Vederlag, men hertil udkræves for Kongsgodsets Vedkommende, at der ved Bevilning paa Finansloven i hvert enkelt Tilfælde tilvejebringes Hjemmel hertil. Amtmanden har endvidere udtalt, at han ligesom Lagtinget maa formene, at det ikke blot økonomisk, men ogsaa kulturelt vil være af den største Betydning, at Adgangen til Vejanlæg paa Færøerne lettes i størst muligt Omfang, særlig da Vejanlæg paa

Grund af Naturforholdene nødvendigvis maa blive særlig vanskelige og bekostelige paa Færøerne.

Da Regeringen ganske kan slutte sig til det saaledes anførte, har man efter Forhandling med Kirkeministeriet udarbejdet det foranstaaende Lovforslag, hvorved der søges tillagt Justitsministeren Bemyndigelse til, naar de øvrige interesserede frafalder Erstatning og Forholdene i øvrigt taler derfor, paa Statens Vegne at frafalde Erstatning for Afstaaelsen af Jord til offentlige Vejanlæg. Man har derimod ikke anset det for heldigt at foreslaa, at Kongsjorden og den beneficerede Jord i alle Tilfælde skal afgives uden Vederlag, idet Staten som den største Jordejer paa Øerne ikke bør afskæres fra i det enkelte Tilfælde at kunne gøre sin Indflydelse gældende med Hensyn til Valget af en af Samfærdselshensyn særlig paakrævet Vejplan.